

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΕΡΛΕΝ
 τούς ούρκηους των παροδικών τούτων πτωχών
 ανώθεν τής πόλεως

ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΕΡΛΕΝ

Πάντες οί έν Αθήναις και Πειραιεϊ γνωρίζουσι, τόν συμπαθή γέροντα Μέρλεν Γεν. Διευθυντήν τών έν Ελλάδι καταστημάτων τής Ιονικής Τραπεζής, κληθέντα νυν υπό τής Γεν. Διευθύνσεως εις Λονδίνον ίνα διευθύνη εκείθεν τά καταστήματα τής Τραπεζής ταύτης και τούτο διότι ή διεύθυνσις τής Τραπεζής ταύτης εκτιμώσα τά φώτα και τήν πείραν του, προΐόν ήμισείας εκατονταετηρίδος έργασίας, εκάλεσεν αυτόν εις Λονδίνον, ένθα κατέστησε τό κέντρον τών έργασιών τής Τραπεζής ταύτης.

Ο Charles-Louis-William Merlin είναι γόνος ευ-ατρίδους γαλλικής οικογενείας, εκ τών μεταναστευσαντων κατά τούς πολυκυμάντους χρόνους τής Γαλλικής επανάστασεως, ήτις αποκατέστη έν Dill τής Αγγλίας ένθα και εγεννήθη ο κ. Μέρλεν τυχών επιμελημένης ανατροφής, μόλις δεκαοκταέτης διορίσθη κατά τό 1839 γραμματέας του ένταύθα άγγλικού προξενείου ών κατ' ακολουθίαν εκ τών πρώτων οικιστών τών Αθηνών έκτοτε δε εγκατέστη παρ' ήμιν διαρκώς και ηγάπησε τήν Ελλάδα ώς ιδίαν πατρίδα, προσπαθήσας πάντοτε να καταστή ωφέλιμος αυτή. Μετά έταπειαν ήτοι κατά τό 1847 διορίσθη υποπρόξενος τής Μεγ. Βρετανίας έν Πειραιεϊ, συγχρόνως και πράκτωρ τής Ιονικής Τραπεζής, έν τή θέσει δε ταύτη ευρεν αυτόν ή άγγλογαλλική κατοχή του 1854, ότε και απέστράφη μετ' ειδικής αποστολής εις τά έλληνοτουρκικά σύνορα, ίνα πληροφορήσθ τήν Κυβέρνησιν του περι τής τότε ηπειροθεσσαλικής επανάστασεως. Τήν αποστολήν του ταύτην εξέτέλεσε μετ' λεπτότητος και ακριβείας μη προσκρούσας εις τό καθήκον του αντιπροσώπου ξένης Δυνάμεως ουδέ παραβάς τά εις προσφιλή χώραν καθήκοντά τής ξενίας. Ομοίαν αποστολήν εξέτέλεσε και κατά τό 1878, επί τής θεσσαλικής επανάστασεως, συντελέσας ουκ όλίγον εις τήν δημιουργίαν του έλληνικου ζητήματος ως Γεν. Πρόξενος τής Αγγλίας, ειλικρινώς και πιστώς πα-

ραστήσας εις τήν κυβέρησιν του τήν κατάστασιν τών πραγμάτων.

Εδουχίσας να τύχη άνεκτημήτου συντρόφου του βίου του, τήν θυγατέρα του έν Πάτραις προξένου τής Αγγλίας Γκρήν διήγυσε βίον ήρεμον και εύτυχή, αποκτήσας τρία τέκνα. Διά του γάμου του προσυιτέρου υιού του λαβόντος τήν θυγατέρα του άειμνήστου Στουρνάρα, συνεδέθη στενωότερον μετ' τής Ελλάδος.

Ο κ. Μέρλεν δύναται όσον όλίγοι, να καυχηθή, ότι εξυμνήθη με τόν τόπον και ότι εγένετο έλλην κατά τά αισθήματα, δια τούτο και μεγάλης ηγάπητο και έτιμώτο υπό πάντων τών έλλήνων. Οτε κατά τας άπαισίας ήμέρας του Ιουνίου 1863 τό αδελφικόν αίμα έρρεεν έν ταις όδοις τής πρωτευούσης, ή δε Έθνική Τράπεζα ηπειλείτο, ο διοικητής αυτής, ο άειμνήστος Γεώργιος Σταύρου, προς τόν κ. Μέρλεν απέτάνθη και τόν παρεκάλεσε να αναλάβη υπό τήν προστασίαν του τήν Τράπεζαν' τούση ήτο ή επί αυτού πεποιθήσις.

Ο κ. Μέρλεν δεν ήτο έωφέλης μόνον ως πρόξενος τής Μ. Βρετανίας, αλλά και ως Γεν. Διευθυντής τής Ιονικής Τραπεζής πολλάς υπηρεσίας προσήνεγκεν εις τήν έμπορικην ιδίως τάξιν Αθηνών και Πειραιώς, δια τών εύκολιών άς προς πάντας παρείχε, πάντες δ' οι μετ' τής Ιονικής Τραπεζής συναλλαχθέντες άνομολογούσι τήν προσήναιαν αυτού, ως και τήν σπουδήν και προθυμίαν του όπως παράσχη αυτοίς πᾶσαν εύκολίαν. Κατά τό 1868 ότε διεκόπησαν αι σχέσεις μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, ο δε τότε πρωθυπουργός ο άειμνήστος Βούλγαρης ίνα προμηθευθῆ χρήματα, δια τας τότε έθνικας ανάγκας, έφερε τήν αναγκαστικήν κύκλωσιν τών τραπεζικών γραμματίων, ως εκ του όπίου εκλονίσθη ή άγίρα, ο κ. Μέρλεν τότε συνετέλεσεν όσον ουδείς άλλος όπως τήν σωση από τής άπειλούσης αυτήν κρίσεως, ως και τούς εμπόρους από του καταλαβόντος αυτούς πανικού. Βιώσας παρ' ήμιν ο κ. Μέρλεν επί ήμισίαν σχεδόν εκατονταετηρίδα, μεταβαίνει ήδη εις τήν Αγγλίαν πολίως πλέν γέρον μίαν μόνην αισθανόμενος λύπην ότι καταλείπει τήν Ελλάδα και ιδίως τας Αθήνας και τόν Πειραιά άς τίσον ηγάπησε και ένθα άφνει άρίστας άναμνήσεις.